

na základě dozorčího práva nezastaví aneb nezruší usnesení hromady společenstevní, nepřísluší proti odepření takového dozorčího zakročení jednotlivému členu společenstva právo stížnosti na nss (§ 2 zák. o ss).

Vzhledem k tomu nemohla otázka, zdali usnesení hromady společenstevní o zřízení povinné mistrovské pokladny nemoc. stalo se dle zákona, po případě dle stanov, býti předmětem rozhodování tohoto soudu, ježto — jak bylo řečeno — tato otázka může býti řešena živn. úřady na základě dozorčího práva, na jehož výkon jednotliví členové společenstva právního nároku nemají. Nss musel vycházeti z toho, že hromada společenstevní z 8. září 1912 se usnesla zřídit povinnou mistrovskou pokladnu a že býv. místodržitelství v Praze, přezkoumajši listinné doklady o formalitách tohoto usnesení, schválilo výnosem z 26. února 1913 usnesení to, jakož i stanovy této povinné mistrovské nemoc. pokladny. Bylo proto námitku, že tato pokladna po právu nestává, zamítnouti jako bezdůvodnou. — — —

Řádně učiněné a schválené usnesení o zřízení povinné mistrovské pokladny jest dle § 115 (d) ž. ř. pro všechny členy společenstva z á v a z n é. Dle toho nastává pro členy společenstva z úředně schváleného usnesení p o j i s t n á p o v i n n o s t.

Č. 5105.

Církevní věci (Slovensko): Je úřad při zakročení proti ducovnímu podle § 9 zák. čl. XIV : 1898 povinen sdělití církevnímu úřadu jméno udavatele a celý obsah udání, na jehož základě žádá zavedení disc. řízení?

(Nález ze dne 10. listopadu 1925 č. 21.044).

V ě c: Dionys G. v M. (adv. Ewald Stein z Prahy) proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o požitky ze státních prostředků.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím bylo vysloveno, že nelze přijati v známost osvobozující výroky disc. rady kněží trnavského ordinariátu ze 6. února 1924 a z 24. března 1924. Disc. vyšetřování bylo proti stěžujícímu si římsko-katolickému duchovnímu zahájeno k vyzvání referátu min. škol., učiněnému podle § 5. uh. zák. čl. XIII : 1909 resp. § 9. zák. čl. XIV : 1898 pro různé st-logy skutky, ve kterých referát spatřoval pobuřování proti státu resp. jednání proti státní svrchovanosti a proti předpisům zákonů. Nař. rozhodnutí dále zastavuje st-li až do dalšího opatření výplaty veškerých požitků ze státních prostředků. Svě opatření opírá o výslovné ustanovení § 9. zák. čl. XIV. z roku 1898, neboť na základě vykonaného úředního šetření, dokladů úřadu po ruce jsoucích, jakož i vlastního doznání st-le nabyt úřad přesvědčení, že st-l ve veřejném svém působení neplnil v plném rozsahu povinností, vyplývajících ze zákonů státních a z těch zákonitých nařízení, která byla vydána na ochranu státních zájmů §em 22 zák. čl. XXVII : 1907.

Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss těmito úvahami:

Zákonný podklad nař. opatření spočívá v normě třetího odstavce § 9. uh. čl. zák. XIV. : 1898, podle níž přísluší min. kultu a vyuč. pravomoc, osvobodila-li církevní vrchnost duchovního, proti němuž bylo zavedeno disc. řízení, ač žaloba byla odůvodněnou, aby na základě dat, mu po ruce jsoucích, státní plat doplňkový duchovnímu odňal.

Stížnost nenamítá, že nešlo konkrétně o delikt, vzhledem k nimž jest opatření způsobu naříkaného opatření přípustno. — — —

Bezdůvodnou jest stížnost, pokud vytýká, že neměl úřad naříditi disc. vyšetřování, aniž současně oznámil jak církevní správě, tak st-li jména udavatele a celého textu oznámení, aby se mohl st-li proti udání brániti. Prvý odstavec § 9. zák. čl. XIV : 1898, jímž se zakládá oprávnění pro státní úřad žádati církevní vrchnost za zavedení disc. vyšetřování proti duchovnímu, sice vyslovuje povinnost min. vyuč., aby žádaje za zavedení disc. vyšetřování dodal církevnímu úřadu přepis žaloby, avšak k vytýkání, že se tak nestalo, nedostává se knězi, proti němuž vedeno bylo disc. vyšetřování, legitimace, zejména když církevní úřad sám spokojil se s vyzváním státního úřadu, ač k němu přepis žaloby nebyl připojen. Pokud stížnost namítá, že žal. úřad nesdělil, žádaje za zahájení disc. řízení, žalobu st-li, jest bezdůvodnou, neboť tohoto postupu první odst. cit. § 9. nenařizuje. Že by pak alespoň po skončení disc. řízení, provedeného církevním úřadem, byl měl žal. úřad v řízení, které vedlo k vydání nař. rozhodnutí, st-li sděliti obsah žaloby, to stížnost nevytýká.

Stejně jest zcela bezvýznamno, jak kvalifikovanými osobami jsou udavatelé a jak se po udání chovali, nýbrž může záležeti jenom na tom, zdali vůbec nějak dokáže se delikt obžalovanému za vinu kladený čili nic; jest proto zcela bezpodstatnou i námitka stížnosti, kteráž jedině tvrdí, že jeden z udavatelů st-lem vypátraných st-le už ve veřejných listech odprosil, druhý pak — býv. přidělený obecní notář — byl dne 1. července 1924 pro zpronevěření úředních peněz a jiné přestupky propuštěn ze služby. — — —

Č. 5106.

Státní zaměstnanci. — Školství: * Tajemník kanceláře vysoké školy, který nevyhovuje svou kvalifikací předpisu § 3 zákona č. 39/1920, nemá právního nároku na zařazení do skupiny A podle § 52 služ. pragmatiky.

(Nález ze dne 10. listopadu 1925 č. 21.047)

Prejudikatura: Boh. 3294 adm.

Věc: Inž. Bedřich P. v D. (adv. Dr. Otto Stein z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty (odb. rada Frant. Havelka) o zařazení do skupiny A.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Výnosem ze 17. prosince 1923 převzal žal. úřad st-le, tehdejšího tajemníka zemědělské akademie v L., do státní služby od 1. ledna 1923 jakožto tajemníka (IX. hodn. třídy) při zemědělském odboru německé vysoké školy technické v Praze, podotýká, že ho bude vzhle-